

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 1175) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov Nr. 477 af 30. August 1919 om Regulering af Prisen paa Livsfornødenheder og Varer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1600).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 1177) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Opkrævning af kommunale Skatter i de sønderjydske Landsdele for Skatteaaret 1921—22.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 1201; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2161).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Da Udvalgets Erklæring ikke har været omdelt i behørig Tid, maa jeg udbede mig Tingets Samtykke til, at Sagen behandles i dette Møde. Jeg betragter Samtykket som givet, saafremt ingen Indsigelse gøres. (Ophold). Samtykket er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Karberg): Folketinget har tilbagesendt Lovforslaget om Opkrævning af kommunale Skatter i de sønderjydske

Landsdele med en statelig Række Ændringer; men ser man rigtig paa dem, er langt den største Part kun Fristforskydninger, der er blevet nødvendige, fordi Folketinget jo har behandlet Lovforslaget ret langsomt, — langsomt, især under Hensyn til det ønskelige i, at Loven allerede var traadt i Kraft den 1. April dette Aar. De mere reelle Ændringer er for det første Opretholdelse af Skattelettelser for de sønderjydske Pensionister, hvis Forhold desværre endnu ikke har kunnet ordnes, for det andet Adgang til at opkræve første Halvdel af Skatten paa fast Ejendom efter de hidtil gældende Regler af Hensyn til, at der er Udsigt til, at Vurderingen til Ejendomsskyld ikke kan tilendebringes saa hurtigt som oprindeligt paatænkt, og for det tredje Muligheden for Kommunerne til at forhøje det udkrævne Skattebeløb med 25 pCt. mod sidste Aar, uden at Amtsraadets Samtykke behøver at indhentes. Alle disse praktiske Ændringer har uden videre kunnet tiltrædes af Udvalget.

Med Hensyn til den i § 18, 1ste Stykke, givne Bemyndigelse for Indenrigsministeren til i ganske særlige Tilfælde at fritage for Erlæggelse af paalignet Grunderhvervsskat for det forløbne Aar skal henvises til, hvad Ordføreren for Folketingets Udvalg udtalte ved Sagens anden Behandling. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse den vedkommende Passus. Der staar følgende: „Der tænkes navnlig paa de Tilfælde, hvor en Mand fra 2den Zone har maattet sælge sin Ejendom efter Afstemningen og er flyttet til 1ste Zone. Han har derved lidt et stort økonomisk Tab; han har maattet sælge sin Ejendom i Mark og har købt herovre i Kroner. Vi mener, det vilde være uretfærdigt af en saadan Mand at opkræve en Skat paa Erhvervelse af Grundejendom i Danmark. I saadanne Tilfælde er det navnlig, vi har ment, at der skulde være Mulighed for Dispensation.“ Det er meget betænkeligt at lade en saadan Dispensationsbemyndigelse faa tilbagevirkende Kraft, men naar den tænkes begrænset til de nævnte Tilfælde eller Tilfælde, der ligner disse, og der desuden gives Amtsraadene Adgang til at udtale sig forinden Afgørelsen, kan Udvalget holde det for forsvarligt at undlade at stille Ændringer hertil. Det er jo af største Vigtighed, at Loven saa hurtig som muligt træder i Kraft, netop af Hensyn til denne § 18, da der for Tiden, efter at Bestemmelserne i Loven af 10. September 1920 er bortfaldet fra 31. Marts, paa dette